

den Forudsætning, at man her foretager en Indskrækning i den fremtidige Ret til at drive Gæstgivernæring. Det er der aldeles ikke Tale om. Det, man gør her, er blot, at man ved en midlertidig Lov træffer en Bestemmelse om, at man, saa længe indtil Rigsdagen er bleven færdig med sine Overvejelser af de Spørgsmaal, der vedrøre Beværter- og Gæstgivernæring, vil have Ro paa dette Omraade. Jeg synes, at de Udtalelser, der ere komne frem, til fulde godtgøre, at Ædruelighedskommissionen har set rigtigt, naar den har forudsat, at der vil komme til at staa en Kamp mellem Yderpunkterne: Fri Beværternæring og Indskrækning af Beværternæring, naar vi komme til at lovgive paa dette Omraade. Men naar vi maa forudsætte, at der bliver rejst en Kamp herom, naar dette Spørgsmaal kommer til at foreligge for Rigsdagen, er det lige saa naturligt at slutte, at saa vil man efter en stor Maalestok søge at komme i Besiddelse af Retten til at drive Gæstgiveri inden den Tid, da Rigsdagen skal behandle Spørgsmaalet. For øvrigt er der ingen, der i dette Øjeblik kan være klar over, hvor mange der gaar om med et Gæstgiverborgerskab i Lommen. En Mand kan gaa hen og løse Gæstgiverborgerskab, uden at han er forpligtet til at gøre Brug af dette Borgerskab. Men, som sagt, Ædruelighedskommissionen er gaaet ud fra, at man maatte skaffe Lovgivningsmagten Ro til at behandle dette Spørgsmaal. Man vilde ikke, at der i den Tid, da Lovgivningsmagten arbejder med den Sag, skal med mere eller mindre Grund vise sig en Tilbøjelighed til at sikre sig Ret til at drive Gæstgiveri og paa Grundlag af et saadant Borgerskab i Virkeligheden drive almindelig Beværtning. Det er det hele, Forslaget gaar ud paa.

Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds synes at nære Bekymring for Landboerne, som oppe i Aalborgegnen have tænkt paa at rejse en Forsamlingsbygning med Gæstgiveri og Beværtning, tror jeg, han kan være ganske rolig i saa Henseende. Vi maa huske, at det her foreliggende Forslag kun gaar ud paa Bestemmelser, der skulle gælde i 2 Aar, og det ærede Medlem har vistnok ingen Grund til at antage, at et saadant

Krav om et Gæstgiveri som det, han anførte, vil rejse sig inden Forløbet af 2 Aar, og selv om det skulde ske, ser jeg ikke nogen Skade i, om de kun fik Ret til at beværte rejsende, der herbergeres.

Det foreliggende Lovforslag er simpelt, ligefremt og let overskueligt, og det griber ikke ind i de bestaaende Næringsforhold paa en saadan Maade, at der er nogle Farer som de af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds anførte. Jeg vil derfor i Modsætning til det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds og i Tilslutning til den højt ærede Indenrigsminister anbefale det høje Ting at fremme dette Forslag hurtigt i den Skikkelse, hvori det foreligger vedtaget af Landstinget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Det er blot en kort Bemærkning til den ærede sidste Taler, jeg ønsker at gøre. Jo, vor grundlovmæssige Frihed er daglig i Fare, saa sandt som enhver, der befinder sig paa en Glidebane, er i Fare.

Svendsen: Trods den ærede sidste Talers Bemærkning vover jeg mig dog til at sige et Par Ord uden at være videre bange for at komme ud paa en farlig Glidebane, som kan bringe Ulykke og Fordærv over mig eller mine Medmennesker. Jeg tror, at der er taget alt for højtideligt paa det foreliggende Forslag baade af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og af det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen). Jeg tror ikke, at her er nogen stor Fare for, at vi skulle komme til at gribe ind i Folkets grundlovmæssige Rettigheder, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Aalborg saa noget forkert paa det ved sin Argumentation om, at man ikke ved Love kan enten styrke eller fremme Ædrueligheden. Det er vist heller ikke det, man særlig har taget Sigte paa med det foreliggende Forslag. Min Mening er kort og godt den, som udtrykkes i Forslaget, at indtil vi faa et Lovforslag frem om Beværternæringen her i Landet, om